

Ved gentagelsestilfælde, altså hvis man i forbindelse med, at man er idømt samfundstjeneste én gang og udnytter det tilbud, som det jo i virkeligheden også er, for at få mulighed for at begynde på en frisk, så synes jeg nok, at det er et spørgsmål, om man så skal kunne idømmes samfundstjeneste én gang til eller endnu en gang, hvis man fortsat kører spritkørsel.

Et meget vigtigt element for Kristeligt Folkeparti at se i lovforslaget er, at spritbilister med et dokumenteret behandlingskrævende alkoholmisbrug nu kan idømmes en betinget dom med vilkår om en struktureret, kontrolleret alkoholbehandling af mindst et års varighed og med betaling af tillægsbøde. Det synes jeg er et virkelig vigtigt og godt element i det forslag, som regeringen her har fremlagt, som virkelig tager fat om nældens rod, om jeg så må sige, giver de mennesker, som har et regulært problem en hjælpende hånd i forhold til, hvad der er tilfældet i dag, så en varm støtte særlig til den del af lovforslaget, som vi altså vil gå positivt ind i arbejdet med under udvalgsbehandlingen.

Tom Behnke (FRI):

Når vi ser på de kriminelle handlinger, der bliver begået, herunder spirituskørsel, er det for Frihed 2000 vigtigt at se på, hvordan vi undgår, at det sker igen, hvordan vi forhindrer, at det sker i fremtiden. Hvordan forhindrer vi, at de, der har gjort det én gang, kommer til at gøre det igen.

Der er ingen tvivl om, at for de spritbilisters vedkommende, hvor der er tale om, at de har et alkoholproblem, er det simpelt hen et spørgsmål om, at de skal have behandling. Så må vi sige, at det er årsagen til, at de laver den kriminelle handling, og så er det selvfølgelig langt det bedste, at man fjerner årsagen til kriminaliteten, altså at man giver dem en mulighed for afvænnelse i stedet for at give dem en frihedsberøvelse.

Så med hensyn til behandlingsdommene er vi i Frihed 2000 meget enige, på samme måde som at vi jo selv har fremsat forslag om, at for narkomaner, der laver berigelseskriminalitet, på grund af at de er narkomaner, er det altså bedre og mere rigtigt, at man fjerner årsagen til kriminaliteten fremfor bare at frihedsberøve dem.

Når vi så kigger på forslagens anden del, nemlig om at man i højere grad skal kunne bruge samfundstjeneste, så er vi i Frihed 2000 helt enige i, at samfundstjeneste er en god ting. Men vi har den opfattelse, at det ikke kun bør kunne

erstatte ubetingede domme. Det bør også være sådan, at det kan bruges ved betingede domme, at man simpelt hen giver domstolene en mulighed for også i de tilfælde at gå ind og sige, at samfundstjeneste ville være den rigtige sanktion at bruge i det her tilfælde.

Grunden til, at vi ønsker at give domstolene den mulighed at gå lidt længere ned ad rangstigen og allerede der sige, at samfundstjeneste kan komme på tale, er jo, at vi alle ved, at problemet med det nuværende retssystem er, at der gribes ind alt, alt for sent.

Vi ved jo, at første gang, man laver et eller andet, så kan man slippe med en advarsel, næste gang kan man måske få et tiltalefrafald, tredje gang eller måske endda ottende gang, så er vi måske nået op på, at man kan få en betinget dom, og derefter kan man altså komme i den situation, at man bliver idømt samfundstjeneste i hele 30 timer. Det er jo noget af en voldsom dom, eller er det?

Først, når vi så altså når helt meget langt frem, hvor man virkelig har lavet rigtig mange kriminelle forhold og har fået rigtig mange domme forud, så begynder man at tale om ubetingede domme. Og det holder ikke, for man sender jo det entydige signal til vaneforbryderne: Det kan betale sig at lave kriminalitet, der går lang tid, masser af forhold, masser af domme, inden der for alvor begynder at ske noget.

Det går ikke, og derfor ønsker vi, at man i stedet for på et langt tidligere tidspunkt kan gribe ind med nogle sanktioner, der kan mærkes, herunder at man kan bruge samfundstjeneste på et tidligere tidspunkt. Der er jo ikke nogen, der tager skade af at få en dom, hvor man skal udføre samfundstjeneste. Tværtimod, så er det sundt og godt for alle parter. Den kriminelle opdager, systemet reagerede og ikke vil være med til det. Man får en dom om, at man skal udføre et stykke arbejde i et antal timer et eller andet sted og kan dér gå og tænke over tingene.

Så vi siger altså ja til samfundstjeneste, men vi gør det ikke ubetinget. Vi mener også, at den afgrænsning, der er i forslaget her, er for blød og for slap, og vi mener også, at det slet ikke står mål med den frihedsberøvelse, man undgår. Altså alene det forhold, at man i stedet for at skulle sidde i fængsel i 50 dage, i 50 dage, så kan man slippe med 60 timers samfundstjeneste – 60 timers samfundstjeneste, så er det overstået.

Den forvandling, der sker der, er ganske enkelt ikke rigtig, proportionerne hænger ikke